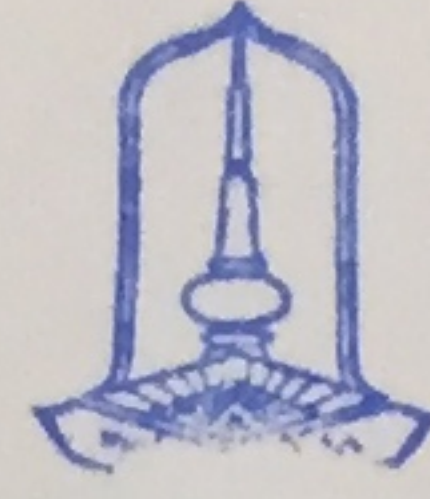

“เผยเหตุเศรษฐกิจมหาสารคามโตช้า สวงจู้ยไม่ตีคนอำเภอรอบนอกเมิน,” ประชาชาติธุรกิจ.

30 ธันวาคม 2539 - 1 มกราคม 2540.

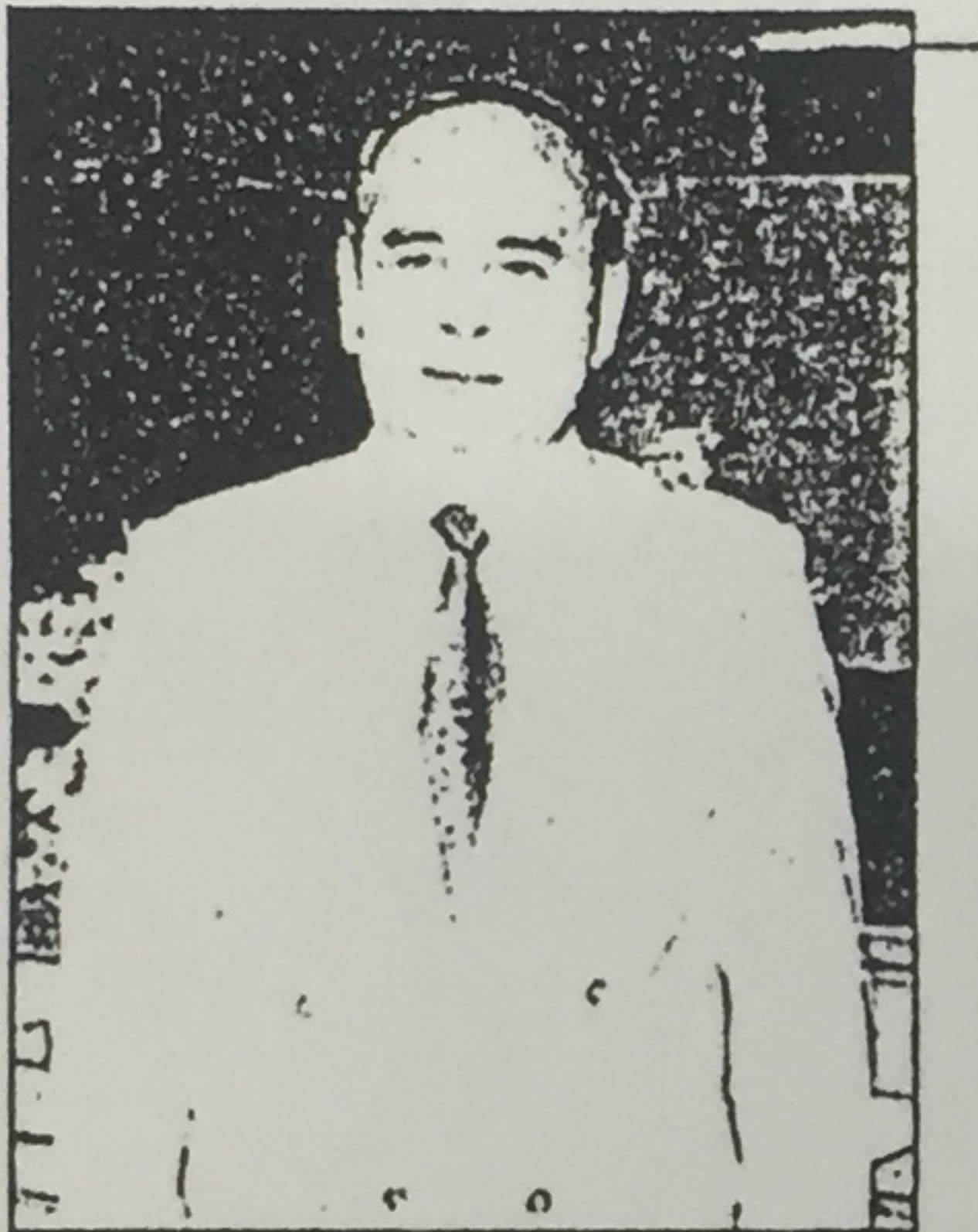
งานจดหมายเหตุมหาวิทยาลัย

สำนักวิทยบริการ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

เผยเหตุเศรษฐกิจมหาสารคามโตช้า สวงจู้ยไม่ตีคนอำเภอรอบนอกเมิน

แฉสาเหตุ “มหาสารคาม” โตช้า นักธุรกิจฟันธงเป็นเพราะอำเภอรอบนอกปั่นใจแห่จับจ่ายที่จังหวัดอื่น ด้านนักวิชาการชี้ “สวงจู้ย” ฝังเมืองเป็นหลังเต่าขยายได้ทางเดียวออกทางสี่แยกบายพาส พร้อมแนะย้ายสถานี บ.ข.ส. ผุดศูนย์การค้าแทนจะดี

ดร. ศิวะศิษย์ ชำของ รองศาสตราจารย์ภาควิชาบริหารธุรกิจมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เปิดเผย “ประชาชาติธุรกิจ” กรณีเศรษฐกิจเมืองมหาสารคามโตช้าตามหลักสวงจู้ยจะพบว่า กลางเมืองมีสภาพเป็นหลังเต่ายาวยื่นลงไปโน่นนี่ ซึ่งเป็นลักษณะที่ไม่ดีเพราะที่ดินขยายไม่ออก เช่น ขยายไปทางทิศเหนือก็ติดริมน้ำหรือขยายไปทางอำเภอโกสุมพิสัย ก็มีสภาพเป็นที่ลุ่มโอกาสที่น้ำจะท่วมมีสูงทางแก็คือ ควรขยายฝังเมืองไปทางทิศใต้ บริเวณสี่แยกถนนเลียบเมือง เพราะย่านนี้เป็นที่สูงสุดและใกล้สี่แยกจะรับหลังได้ดี ความเจริญของเมืองตามสวงจู้ยน่าจะออกไปทางนั้น นอกจากนี้สถานีขนส่ง บ.ข.ส. ปัจจุบันที่ตั้งทำเลไม่เหมาะ บริเวณนี้ควรทำเป็นย่านการค้ามากกว่า น่าจะย้ายสถานี บ.ข.ส. ไปยังด้านทิศตะวันออกของตัวเมืองแถวๆ ครงข้ามวิทยาลัยพลศึกษา ทำเลดี เพราะบริเวณนี้ยังอยู่ใกล้สถาบันราชภัฏมหาสารคาม และมหาวิทยาลัยมหาสารคาม วิทย ฝอยคณาสิทธิ์ หากย้ายมาอยู่ซีกนี้คน

ดร. ศิวะศิษย์ ชำของ รองศาสตราจารย์ภาควิชาบริหารธุรกิจมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

ก็จะพลุกพล่านมากขึ้น การคมนาคมไปมาเศรษฐกิจจะรุ่งโรจน์ตามมา แต่หาก บ.ข.ส. อยู่ที่เดิมเศรษฐกิจก็คงจะเหมือนเดิมเช่นปัจจุบัน

“คนทราบมาว่าศาลากลางแห่งใหม่ได้ย้ายจุดออกไปสร้างบริเวณใกล้สี่แยกทางเดียวเมืองนับว่าถูกสวงจู้ย คนเชื่อว่าในอนาคตบริเวณใกล้เคียงจะต้องเป็นย่านเศรษฐกิจแห่งใหม่ของมหาสารคาม” ดร. ศิวะศิษย์กล่าว

ด้านนายสมาน คุณไชยกุล ผู้อำนวยการห้างสมานบุคเซ็นเตอร์พรีคัมมิวนิตี้ แสดงความคิดเห็นกรณีเดียวกันนี้ว่า เศรษฐกิจโตช้าคงไม่ใช่เรื่องของสวงจู้ยอย่างเดียว น่าจะมีสาเหตุอื่นๆ เป็นส่วนประกอบเช่น ทรัพยากรในท้องถิ่นไม่เอื้อด้านเศรษฐกิจทำเลที่ตั้งจังหวัดถูกขนาบด้วยเมืองใหญ่และที่น่าคิดคือ เมืองมหาสารคามได้ชื่อว่าเป็นเมืองการศึกษาธุรกิจที่เกี่ยวข้อง จึงมีมูลค่าการลงทุนไม่มากเหมือนเมืองอุตสาหกรรมที่มีมูลค่าการลงทุนสูงกว่า จึงทำให้เงินหมุนเวียนน้อย เพราะผู้บริโภครวมใหญ่คือ นักศึกษามีข้อจำกัดในการจับจ่าย การแข่งขันด้านเศรษฐกิจจึงมีน้อยทำให้ตัวเลขโตช้า

ส่วนการจะแก้อ่วงจู้ยเมืองเมื่อถูกจังหวัดหะก้อาจดีขึ้น แต่คงไม่ดีขึ้นแบบทันตาเห็น เพราะนักธุรกิจเขารู้ถึงศักยภาพกำลังซื้อของคนมหาสารคามดี หาก

เขาจะเข้ามาลงทุนระหว่างมหาสารคามกับร้อยเอ็ดเขาจะเลือกร้อยเอ็ดก่อนเพราะตัวเลขการตั้งออร์เตอร์สินค้าเข้าร้อยเอ็ดสูงกว่ามหาสารคามหลายเท่าตัว ดังนั้น เศรษฐกิจจะโตเร็วหรือช้าคงไม่ใช่เรื่องของสวงจู้ยอย่างเดียว ขึ้นอยู่กับมันสมองรวมทั้งความสามารถอื่นๆ เป็นส่วนประกอบหลักกันด้วย

นายสมพร โชคยิ่งวัฒนา เจ้าของร้านถ่ายรูปรานินทร์ศิลป์เลอริสได้แสดงความเห็นกรณีเดียวกันนี้ว่า สาเหตุใหญ่ของเมืองมหาสารคามที่เศรษฐกิจไม่ยอมโตน่าจะมาจากสาเหตุใหญ่คืออำเภอรอบนอกไม่เข้ามาจับจ่ายสินค้าในตัวจังหวัดทำให้เศรษฐกิจเงินตราไหลออกต่างจังหวัดตลอด เช่น อำเภอบ้านไผ่ทุ่ม นิยมไปซื้อสินค้าที่ร้อยเอ็ด อำเภอบรบือ นิยมไปซื้อที่อำเภอบ้านไผ่จังหวัดขอนแก่น ส่วนอำเภอโกสุมพิสัย อำเภอเชียงยืนก็เข้าไปขอนแก่น มีเพียงอำเภอแกลง และกันทรวิชัยเท่านั้นที่เข้ามาใช้จ่ายในตัวจังหวัด เมื่อเป็นเช่นนี้เศรษฐกิจจึงไม่โต นักธุรกิจก็ไม่กล้าลงทุนเพราะเมื่อตั้งสินค้าเข้ามาแล้วขายไม่ออก จึงไม่มีใครกล้าขยายธุรกิจของคนเพราะกำลังซื้อของคนมีน้อย ทางแก้คือ จะทำอย่างไรให้ประชาชนอำเภอรอบนอกเข้ามาจับจ่ายสินค้าในจังหวัด หากทำได้เศรษฐกิจมหาสารคามจะดีขึ้นทันทีไม่ต้องพึ่งสวงจู้ย